

Mustafa Zincirkıran

- şiirler -

Yayın Tarihi:

14.2.2005

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği  zerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anla mazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Mustafa Zincirkıran (10.02.1956 -)

10 Şubat 1956 yılında Adana'nın Ceyhan ilçesine bağlı yeşilbahçe köyünde fakir bir ailenin son çocuğu olarak dünyaya gelmişim. Okuma yazma bilmeyen ama yetiştiği aile çevresinin etkisiyle çok pratik hesaplar yapabilen, meşhur halk hikaye ve şiirlerden dinlediklerinin büyük bir kısmını son yaşlarında bile ezberinde tutan, bir anne ile okula gidememenin ezikliğini hiç üzerinden atamayan ve bu sebeple de okula giden arkadaşlarından öğrenebildiği kadar okuma yazma bilen bir babanın terbiyesiyle büyüdüm. İlkokulu köyde, bir yıl aradan sonra başlayarak ortaokulu Ceyhanda, liseyi de Adana Yapı sanat okulunda okuyarak bitirdim. Konya Selçuk Eğitim Enstitüsü fen bölümüne 1976 yılında kayıt olup ancak 1980 haziranında okuldan mezun oldum. 12 Eylül ihtilalinden sonra iki yıl tayin bekleyip Şubat 1982 de Bolu Atatürk ortaokulunda fen bilgisi öğretmeni olarak göreve başlayabildim. Sonra sırasıyla Bolu ve Kahramanmaraş'ın çeşitli okullarında öğretmenlik ve idarecilik yaptım. Halen Kahramanmaraş Millî eğitim şube müdürü olarak görev yapmaktayım.on sekiz yıldır Maraş'tayım ve artık rahat bir şekilde "EDE" diyebiliyorum. Evliyim. İki kız ve bir oğlumuz var.En küçük olmanın nimeti olan en sevilen ve elbebek gülbebek büyümeyi ve yine küçüklüğün külfeti olan Anne baba ile beraber fazla yaşayamamanın ezikliğini tattım. Bu ezikliği ölene kadar da yaşayacağımı düşünüyorum. Allah'ın nasip ettiği zamanlarda şiir yazmaya çalışıyorum. Şiirlerimde bazan bir derviş, bazan bir öğretmen bazan da yağız atlı bir Türk milliyetçisi duygularıyla dopdolu oluyorum. İnsanı ötelere götüren duyguları çağrıştırdığını düşündüğüm kamış NEY sazından ses çıkarabiliyorum. Hayata ve insanlara bardağın dolu tarafından bakmaya çalışıyorum. Öğretmenliği ve öğrencilerimi çok seviyorum. Öğrencilerimi öğrenci olmalarından daha çok onları büyümüş ve en az kendim kadar bilgi ve tecrübe birikimine sahip insanlar olarak kabul ediyor ve onlarla o şekilde bir diyalog içinde olmaya çalışıyorum. Okuduğum kitap ve dergilerin etkisinden olsa gerek baktığım canlı ve cansız varlıklarda; onların Usta'sının ustalığının teknik inceliklerini incelemeden edemiyorum. İşte ben buyum aziz dostlarım.

Eserleri:

Henüz yayınlanmış bir kitabım yoktur.

Altı Fen

Altı fen derlerdi Mengen'de lise kısmında
Lüle lüle saçlı kızlar, yağız gençler görülüyor resimde.

Tâa uzaklardadır onlar, şimdi atıldılar hayata
Irakda da olsa Rabb'im görsem derim,
kapamadan gözlerimi hayata.

Fen derlerdi, edebiyat derlerdi, hep ders derlerdi.
Eğer düşük gelse notları, kendi kendilerini yerlerdi.
Neyleyeyim o günlerde çok sevmiştim ben onları
Onlarda bana öyle söylerlerdi...

Mustafa Zincirkıran

Arzuhalim

Ya Rabb'i ilham ver, dedim Bismillah
İlahımsın senden başka yok ilah.
Kulun ve habîbin o Resulullah
İnandım sana şirk, koşmam Allah'ım.

Atom bir zerredir, gözle görülmez
Galaksiler büyük, ona erilmez.
Nasıl bir tertip ki, döner yorulmaz
Tasadüf değil ki, şaşmam Allah'ım.

Yoktan var etmişsin, yeri ve göğü
Seni tesbih eder, karınca – arı.
Bana nasip etsen Cennet diyârı
İzninle haddimi, aşmam Allah'ım.

Aşkın yaksa, şu bağrımı başımı
Gönlüme akıtsam gözüm yaşını
İkram etsem, nîmetinden aşımı
Şeytanın ardından, koşmam Allah'ım.

Derviş kullar, boyun büker el bağlar
Allah Allah deyip, aşk ile ağlar
Göz yaşı dökerken kâlbini dağlar
Riyakârca kab'tan taşmam Allah'ım.

Halakada zâkirlerde dil olsam
Yansam aşkın ile hepten kül olsam
Yüce zât'ına da lââyık kul olsam
Bir daha hatâya düşmem Allah'ım.

Behlül kulun işte diliyor böyle
Kusurlu da olsa sen kabul eyle
Sen bilirsin Rabb'im neylersen eyle
Kendimi kaybedip, coşmam Allah'ım.

18.11.1999

Mustafa Zincirkıran

Ataşın Şalvarı

Ataş Ali'm gezme öyle
Şalvar sana yakışmıyor.
Allah için doğru söyle
Şalvar sana yakışmıyor.

Öğretmenlere yakınsın
Allah nazardan sakınsın
Sözlerim sana dokunsun
Şalvar sana yakışmıyor.

Saz çalardın bazı bazı
Şimdiyse bıraktın sazı
Radyo için bozdun gözü
Şalvar sana yakışmıyor.

Sen yaz dedin işte yazdım
Yalan yanlış şeyler dizdim
Olmaz diye diye bezdim
Şalvar sana yakışmıyor.

Yanıltır insanı gözler
Kızma lâtife bu sözler
Şalvarı severiz bizler
Şalvar sana yakışmıyor.

Kara günler düşman için
Telaşeler koşman için
Kara şalvar şişman için
Şalvar sana yakışmıyor.

Kalmadı yok söyleyecek
Gene şalvarı giyecek
Behlül ise hep diyecek
Şalvar sana yakışmıyor.

Mustafa Zincirkıran

Ayşem

Gül kızım
Ayşe benim gül kızım.
İlk göz ağrım,
İlk evlat.
Ne zaman sorsam ona
Hemen söyler Gülkız'ım.

Gül bana
Bakınca hep gül bana.
Gözümde sen çocuksun,
Gül kokusu çok güzel,
Rengi dünyaya bedel,
Olandan ver gül bana.

Gülsün Ayşem
Bahçemdeki gülsün, Ayşem.
Kimse senden incinmesin,
Kimselerden de sen.
Dilerim, iki cihanda
Mutluluktan,
Yüzün gülsün Ayşem.

Gül anam
Ayşe benim gül anam.
Anacığımın adı
Ebu Bekir'in evlâdı,
Peygamber'im hatırlanır
Diye ben hep gül, anam.

Mustafa Zincirkıran

Babacığma

Bir haber geldi köyden, hemde acı mı acı
Babam çok hasta olmuş, durma çabuk gel diyor.
Toplanmışlar yanına, kardeşler ana bacı
Bu hastalık ciddidir, durma çabuk gel diyor.

Zaman oldu yetiştik, şükür olsun ölmemiş
Biz üzülrüz diye, haber etmeyin demiş
Anladık ki o günler, burda son günleriymiş
Elbet çağırın merci, vakit doldu gel diyor.

Öldü artık babamız, salâ okudu hoca
Yıkıldı evde çatı, tütmez artık bu baca
Babam defnedilince, gündüz olmuştu gece
Kader anacığma, şimdi kaldın dul diyor.

Herkes gibi bizde, yıkayıp temizledik
Babam omuzlardaydı, biz de onu izledik
Günler ilerledikçe, onu çok çok özledik
Bir ses "Kavuşursun babanla götürünce sal" diyor.

Köyümüzde derlerdi, babama Kara Kasım
Herkesle dost olmuştu, hiç olmamıştı hasım
Bakışları bizlere, der gibi son nefesim
O esmerlik gitmişti, ölüm sarar sol diyor.

Konya'da kaldık dört yıl, özlerdi hep köyünü
Duysa gitmek isterdi, köyde komşu düğünü
N'olur görmeseydim, babamın öldüğünü
Dünya acı ve tatlı, Rabb'im bunu bil diyor.

Konya'da Mevlana'yı, ziyaretiniz komazdı
Daim abdest alır, yalnız elin yumazdı
Helali arar bulur, haram lokma yemezdi
Rabb'im canım san verdin, işte canım al diyor.

Günlerdendi Çarşamba, onüçüydü Şubatın
Rabb'im mükafatını, verir sabır sebatın
Artık rızık kesildi, bitti fâni hayatım
İçin için eriyor, bize hoşça kal diyor.

Demek ki bu dünyada, babasız da kalacam
Babamın yokluğunu daha iyi bilecem
Rabb'im doğdum izninle, elbet bende ölecem
Vakit saat gelince, her kuluna öl diyor.

Bugün beş yıl oldu, babacığım öleli
Hep genç gördüm babamı, ben kendimi bileli
İhtiyardı biliyom, bakarmışım hileli
Gerçek benim gibilere bencil diyor.

İşte bugün beşinci, ölüm yıl dönümüdür
Sanki toprakda değil, kalbimde gömülüdür

Bu kalbimde Şimdi, anam da gömülüdür
Kader bu yaŐta bana böyle yalnız kal diyor.

Babam senin ruhuna okuyorum Yasin'i
Köyde eve girince duymuyorum sesini
Anam da öldü baba, tazeledik yasını
Kaderi insanlara sıra sıra  l diyor.

Ya dostlarım dünya ehli göçerler
Dünyada ameliyle ektiğini biçerler
Son nefeste ağızların açarlar
Őehadet kelimesi dersin artık g l diyor.

Mustafa Zincirkıran

Çocuklar

Terâvihde, mevlitlerde, bayramda
Câmide ne güzel küçük çocuklar.
Sahipli câmide sahipsiz boşa
Câmide ne güzel küçük çocuklar.

Başında takkesi ne mâsum durur
Bilemez secdede başını vurur
Onlarda bulunmaz kibir ve gurur
Câmide ne güzel küçük çocuklar.

Oyalı yazmayı anneden almış
Davranışlarıyla nede çok bilmiş
Giyimine baksan gelinlik olmuş
Câmide ne güzel küçük çocuklar.

Câmi ile cemaâti süzerler
Sıkılırlar aralarda gezerler
Bâzan böyle tenbihatı bozarlar
Câmide ne güzel küçük çocuklar.

Eğilince birbirine bakışır
Bâzan diğer çocuklarla takışır
Ona yaramazlık dahî yakışır
Câmide ne güzel küçük çocuklar.

Kanaatkâr bir şekere şevinir
Arkaya itilse hemen uğunur
Başı sıvazlanır ise avunur
Câmide ne güzel küçük çocuklar.

Bir safta olsalar bir kaçî bâzan
O safta koymazlar tertip ve düzen
Yine de olmasın onları üzen
Câmide ne güzel küçük çocuklar.

Tesbihi dağıtmak onların işi
Tekrar toplamakta bulunmaz eşi
Gülünce sevimli döküle dişi
Câmide ne güzel küçük çocuklar.

Büyüklerin yanında diz çökerler
Herkesle birlikte boyun büklerler
Duada el açıp boyun büklerler
Câmide ne güzel küçük çocuklar.

Saflarda yan yana çok çocuk varsa
Aralara hemen büyükler girse
Cemaât de fedakârlık eylerse
Câmide ne güzel küçük çocuklar.

Fatih Sultan gül demiştir çocuğa
Güller açar gelir ise ocağa

Herşey biter alınırsa kucağa
Câmide ne güzel küçük çocuklar.

Örnek olsa anne baba evlâda
İyi yetişirler kalmaz belâda
Yardım eyler böylelere Mevlâ'da
Câmide ne güzel küçük çocuklar.

Çocuk doğar zaten dîni İslâmdır
Sonra yanılrsa da dünü İslâmdır
Tövbe eyler ise sonu İslâmdır
Câmide ne güzel küçük çocuklar.

Çocuk cam kâsedir içi görünür
Ne ile dolarsa ona bürünür
Sahipsizler sokaklarda sürünür
Camide ne güzel küçük çocuklar.

Rabb'im! içim dolu tutuldu dilim
İlham olmayınca yazmıyor elim
Behlül daha çocuk çok görmeyelim
Camide ne güzel küçük çocuklar.

Mustafa Zincirkıran

Erkan Bey

Evet Hayır sunucusu sevgili Erkan Yolaç Bey'e

Önce sorarsınız, Mustafa adım
Zincirkıran'dır soyadım Erkan Bey.
Sizi Kahramanmaraş'tan aradım
Şimdi kazanmak muradım Erkan Bey.

Zilin sesi derman bırakmaz dizde
Bizdeki heyecan neşedir sizde
O iki kelime var ise sözde
Ordan duyulur feryadım Erkan Bey.

Sanki çıkıyorum bir duruşmaya
Hemen başlar nabızlar karışmaya
Teslim oldum hazırım yarışmaya
Heyecandan çok susadım Erkan Bey.

Sayılmaz diyerek baştan alsanız
Zil çalınsın diye haber salsanız
Bizim yerimizde ya siz olsanız
Atarsınız geri adım Erkan Bey.

Kesmeyin sözümü henüz bitmedi
Şakın ha demeyin süre yetmedi
Öğretmenim heyecanım gitmedi
Telefondan çok aradım Erkan Bey.

Bir oğlum iki kızım var evliyim
Ceyhanda doğmuşum ben bir köylüyüm
Şimdi kazanmasam nasıl eyleyim.
Behlül olur sonra adım Erkan Bey.

07.01.2001

Mustafa Zincirkıran

Gonca Güllerim

Mezun olan ve olacak bütün son sınıf öğrencilerime

Sizler artık kuş misâli uçtunuz
Güle güle gidin gonca güllerim.
Mezun olup çevrenize neş'e saçtınız
Güle güle gidin gonca güllerim.

"Gül" dedim ben,"Bülbül"dedim sizlere
Aldırmayın yıl içinde olan sözlere.
Toprak dolsun size nazar eden gözlere!
Güle güle gidin gonca güllerim.

Yüksekokul hayırlıysa kazanın
İlim irfan ahlâk ile bezenin.
Yurdumuzun her yanına uzanın
Güle güle gidin gonca güllerim.

Yıllar azaltmasın sevgiyi sizde
Sizler mutluysanız,mutluluk bizde
Dilde değil sözler; gönülde özde.
Güle güle gidin gonca güllerim.

Bu okulun formasını giyenler
Dersleri hakkıyla benimseyenler
Hem ağlarız hem gideriz diyenler
Güle güle gidin gonca güllerim.

Üzülürüz unutmayın bizleri
Öğretmeniz hep bekleriz sizleri.
Okul açılırken hele güzleri
Güle güle gidin gonca güllerim.

Geldiniz okula gonca gül gibi
Davranışlar nazik,inçe tül gibi.
Arkanızdan bakacağım bir Behlül gibi
Güle güle gidin gonca güllerim.

Mustafa Zincirkıran

Güle Güle

Balıkesire tayin olarak okulumuzdan ayrılan
Edebiyat öğretmeni Bedi NARLI kardeşime armağan

Bir hoca hanım vardı okulumuzda,
Gülünce, rahatlatırdı sizleri
Bir kardeş gibi, bir abla gibi.
Öğrencileri de etrafını sarardı
Teneffüslerde,
Demek ki onlar da severlermiş.

Kâğıda bir çizgi çizip nasıl?
Diye yanına varsanız,
Çok güzel olduğunu söyler, ve
Sizi, doğru çizmeye teşvik ederdi.
Bir yazı yazsanız sizi, yazar;
Basit bir dörtlük yazsanız,
Yine sizi, şair ilan ederdi.
Hemde tebriklere boğarak...

Balıkesir'liymiş garibim Maraş gelini
Ama yerlisi olmuştu iyiliğiyle.
Kader bu, işte ayrılıyor Maraş'tan
Kendi de üzgün.
Hemde gözler buğulu,
Bazanda yaşlı.
Tek gelmişti Maraş'a, ama tek gitmiyor.
Yanında çocukları var,
Birde iç güveyisi oldu
"Bizim Mâemet Bey"i var.
Bu okuldan nice arkadaşlar gitti
Hepsinin ayrılığına katlandık öyle,
Sizinde ayrılığınza katlanacağız,
Hoca hanım...
Bu işte bir hîle olduğunu
Düşünmek istemiyoruz.
Değil mi Hoca hanım? ..
Güle güle gidin...
Uğurlar ola, uğurlu ola...
Tekrar görüşmek istiyoruz,
Hayırlı sebeplerle diyoruz
Hoca hanım.
Güle güle...

24.Ekim.2001

Mustafa Zincirkıran

Hayra Yor Öğretmenim

Gönül bahçenizde açan çiçekler
Her yana yayılmış, gör Öğretmenim.
Bundan böyle yine hep açacaklar
Bâzan açılmayan, var öğretmenim.

Bahçenizde karanfil var güller var
Her mevsim yeşeren nârin dallar var
Ötüşürken mest eden bülbüller var
Size imrenmemek, zor öğretmenim.

Beş altı yaşında tanıdık sizi
Büyümüş olsak da sevdiniz bizi
Tatil aylarında özleriz güzü
Ayrılık kâplerde, kor öğretmenim.

Bizleri kollayıp kanat gerdiniz.
Almadınız, kendinizden verdiniz
Gergef gibi işlediniz, ördünüz
Sizsiz dünya bize, dar öğretmenim.

Bir heyecan ile başlamıştınız
Öğretmenliğe hemen alıştınız
Meslekde zirveyi bile aştınız
yuşukluk size, ar öğretmenim.

Öğretmenim, izinizden giderim
Şize olan vefa borcum öderim
Ömrümce sizlere dua ederim
İnşallah cennete, gir öğretmenim.

Mahkemede âdil olan hâkimler
Hastanede şifâ veren hekimler
Tedrisinden geçen ama, her kimler
Yanılırsa hesap, sor öğretmenim.

Size hocam derken içim bambaşka
Sizler lâıksınız gönülde köşke
Hakkınızı verse bakanlık keşke
Ek işlere dersin, dur! öğretmenim.

Durumlar iyi olacakmış güyâ
24 Kasım da olmazsa riyâ
Hersene görülür böyle çok rüyâ
Ne olur hayıra yor, öğretmenim.

Sizler birgün değil, hergün baş tacım
Okullarda dertlerime ilacım
Dillerinle şirin olur her acım
Sen de sıkıntını, ver öğretmenim.

Toplumda saygınız özel bir yerde
Ortaksınız bize sevinç kederde

Behlül'de helâllik istiyor burda
Öpeyim elini, ver öğretmenim

22.11.2000

Mustafa Zincirkıran

Hesaplaşma

Oturup düşünün şu kâinatı
Nerede son,hani baş?

Bugün yarın derken menzile doğru
Gideriz yavaş, yavaş.

Allah'ım îmanı ehl-i islâm'a
Eylesin daim yoldaş.

Üzüldüm sevindim derken sonunda
Eyvaahh! Deriz ama boş.

Sonunda topraktan ebedî mekân
Karanlık, ışık ya da loş.

Hepsi gerçek olur serilir öne
Anlaşılır ki dünya düş.

Ne mutlu ona ki, Allah yolunda
Fedâ edilen bir baş.

Değilsek Hakk yolda fayda edemez
Mezarımızdaki ak taş.

Bir ses duymak istenir mahşer yerinde
"BENİM ÜMMETİMDENSİN BU TARAF KÖŞ."

Mustafa Zincirkıran

İmansız Eyleme

Allah'ım senden şudur niyazım
İmansız gidenden eyleme bizi.
Düşündükçe sonu, çıkmaz avazım
İmansız gidenden eyleme bizi.

Günler geçer ömür biter yok olur
Bazan çok aç olur bazan tok olur
Şu güzelim beden toz toprak olur
İmansız gidenden eyleme bizi.

Allah'ım, yardımın olmazsa halim
Son nefeste seni anar mı dilim
İmansız ölmek mi varmıyor dilim
İmansız gidenden eyleme bizi.

Aşıklara özenirim olayım
Behlül olup ilham ile dolayım
Defterimi sağ elimden alayım
İmansız gidenden eyleme bizi.

Mustafa Zincirkıran

Kalmadı

Köyümüzde bir kız sevdim
Köyüme dönecek yüzüm kalmadı.
Ona bakar iken korukken yedim
Bizim asmalarda üzüm kalmadı.

Ummazlardı eş dost benden o yaşda
Aşk kâlpdeyken kalırm'akıl başta.
İlk sevdim, çok sevdim hem ilk bakışta
Başka güzellerde gözüm kalmadı.

Ne güzel de ismi vardı sır bende
Güzelliği tamamlar benler tende.
Güzeller güzeli nazlı yar bende
Başka yar sevecek özüm kalmadı.

Anlatırdım usanmadan dinlerdi
Sadık bir dost idi hali'manlardı.
Unutamam o ne güzel günlerdi
Anlattım hepsini sözüm kalmadı.

Baktım evlerine var yok demedim
Bakar iken doydum yemek yemedim.
Bu halimi daha büyüklere demedim
Daha dayanacak dizim kalmadı.

Günler geçti herkes yuvayı kurdu
Ellere göreyse murada erdi.
Başkasına asla varamam derdi
Baharım kış oldu yazım kalmadı.

Görmüş olsam bacı derim bacımdır
Görmeyeyim dayanamam acımdır.
Unutamam o yine baş tacımdır
Çok süründüm ama tozum kalmadı.

Gönlümün gözü kör başka yar görmez
Ne kadar dil döksem hesaba gelmez
İmkansız bir daha o, genç kız olmaz
Dertlenme boşuna çözüm kalmadı.

Ahhh ederim beni duyan olur mu,
Şu halim o yâre ayân olur mu,
Behlül öldü dense yuyan olur mu,
Kül oldum aşkından közüm kalmadı.

Mustafa Zincirkıran

Kevserim

1994 yılında 3,5 yaşında açık kâlp ameliyatı geçiren kızıma...

Sürpriz oldun Kevser'im
Hayırlı ömrün olsun.
Doğdun seni severim
Hayırlı ömrün olsun.

Seni üzen olmasın
Gözün yaşla dolmasın
Sana kimse gülmesin
Hayırlı ömrün olsun.

İnsanlar sevsin seni
Ne olur üzme beni
İyi tanı sen, seni
Hayırlı ömrün olsun.

Güzel olsun düşlerin
İyi gitsin işlerin
Güzel arkadaşların
Hayırlı ömrün olsun.

Derviş ol virdin olsun
Kul olmak derdin olsun
Cennette yurdun olsun
Hayırlı ömrün olsun

Ona öf bile denmez
Gönül yarası onmaz
Ata duası dönmez
Hayırlı ömrün olsun.

Benim kâlbi yaralım
Bozulmasın morâlin
Mürüvvetin görelim
Hayırlı ömrün olsun.

Behlüle bak divane
Baş ağrısı bahane
İmanî'ölsek daha ne
Hayırlı ömrün olsun.

Mustafa Zincirkıran

Köyümde Halim

Yaş kırk beş otuz beş değil,
Yolun da neresi? Belli değil.
Ey nefsim biraz özüne eğil.
Başım ellerimin arasında
Köyümü düşünüyorum.
Köyüme dönsem... Ama
Sonumu düşünüyorum,
Kendimi alamıyor
Bir de ölümü düşünüyorum.
İyi kötü, zor kolay derken
Geçti gençlik çağı.
Nefsimle bir gün mutlaka
Ben de başbaşa kalacağım,
Allah vermesin düşünmek bile zor
Ya sol tarafımdan verilirse amel defterim,
Fazla gelirse günahlarım
Ben ne yapacağım? ..
İşte bu yüzden olsa gerek
Düşünceler bir yığın,
Hepsi de darmadağın.
Ne kadar severse sevsin, hattâ
Canından bir parça da olsa
Orada bırakmak üzere
Üç beş dostun tanıdığın...
Nasipse tabî,
Kefenimin ucundan tutup
Toprağa bırakacağı,
Mezarlığın bulunduğu
Köyümü özlüyorum.
Köyümü özlüyorum.
Köyümü...

Mustafa Zincirkıran

M a r a ř

Ahırdağı nasıl heybetli durur
Heybetiyle her Maraşlıya gurur
Bağlarında nic'olmazı oldurur
Off'latır bağlarda yolu Maraş'ın

Arabayı derken arabiyy der
İlk değilse H getirir K'yı yer
Fakir ekmek, yokluk fhariyi yer
Dinlerken mest eder dili Maraş'ın.

Ökkeş emmi semer yapar katıra
Salman usta nakış işler bakıra
Edem Allah işini rast getire
Pek hünerli olur eli Maraş'ın.

Kışı sert olursa gelsin tez bahar
Hemen sıcak başlar olur az bahar
Garbi yeli serinletir yaz bahar
Poyrazı da biraz deli Maraş'ın.

Dağlardan bağlardan taşları söker
Önüne katarak yollara döker
Yokuşlu yollardan hızlıca akar
Tufanı andırır seli Maraş'ın.

Göz nuruyla işlemeler işlenir
Ya simle bezenir, ya gümüşlenir
İşlenirken neler neler düşünir
Sırma, oya ve danteli Maraş'ın.

Yavşan ve Başkonuş dinlendirir
Alabalık ise Tekir'i ünlendirir
Barajları iklimi yönlendirir
Eski soğukları ölü Maraş'ın.

Ballı Mayam diye şerbeti satar
Firiğın kokusu burunda tüter
Güze doğru Bertiz üzümü yeter
Üzümü; aratmaz balı, Maraş'ın.

İstasyon var tren yolcu almadı
Seferler uymadı uçak dolmadı
Antep çekince otoban gelmedi
Büyükleri uyanmalı Maraş'ın.

Rıdvan hoca kurtuluşta fetvacı
Ali Sezai Efendi gönöl ilacı
Şehitler gaziler hepsi baş tacı
Sütçü İmam da sembolü Maraş'ın.

Uzunoluk çınarlardan gölgedir
Madalya beratı asil belgedir

Hocaların sözü bir genelgedir
Çürük ve Hortum'u velî Maraş'ın.

Nelerin var senin daha Maraşlım
Dondurmana yetmez paha Maraşlım
Yeniler geliştir daha Maraşlım
Fuarda tezgahlar dolu Maraş'ın.

Adana kayseri çevre illerden
Görenler metheder düşmez dillerden
Maraş sevgisi gitmez gönüllerden
Varsın olsun bir Behlül'ü Maraş'ın.

11.07.2001

Mustafa Zincirkıran

Nazlı Yar

Göz görünce gönül düşer sevilir,
Ben de seni öyle sevdim nazlı yâr.
Çirkin olmaz cânan, güzel görölür,
Ben de seni öyle sevdim nazlı yâr.

Şu gönlüme bir söz geçiremedim
Seni sevmekten vaz geçiremedim.
Ecel şerbetini içiremedim
Ölmedim bir türlü sağdım nazlı yâr.

Seven yâri bir kez görse mes'tolur
Sevdiğine giden yolla dos'tolur.
Gidip göremezse düşer has'tolur
İdam gömleğini giydim nazlı yâr.

Hasta etti sevdan bak ne haldeyim
İbret aldı gençler hâlâ dildeyim
Aşığa dert ortağı saz da teldeyim
Öven nağmelere doydum nazlı yâr.

Etme deli gönül seni kim duyar
Sevdiñ belli ama kim aşık sayar
Gerçeği görürsen hayatın kayar
Onun için hayâldeydim nazlı yâr.

El gözüne karşı yılmaz kaleyim,
Seni hayâl edenlere belayım.
Bana Behlül derler sana köleyim,
Çok dövüldüm, bâzân dövdüm nazlı yâr.

Mustafa Zincirkıran

O Sensin İste

Aşktan söz edilse aklıma gelen
Sevgilim denince gönlüme dolan
Hayâlini görsem huzurum olan
Gönlümün ilacı, o sensin işte.

Gözlerin gülerdi ağlaşan bile
Yanmazdı yaramı dağlaşan bile
Kelepçeyle elim bağlaşan bile
Sevgimden davacı, o sensin işte.

Sevdim seni yıllar geçti, hâlâ sen.
Çenemi çat, kefenimi dola sen.
Defneyle geçeceğın yola sen
Başucu ağacı, o sensin işte.

Çocukluk aşkımdın geçer sanmıştım
Her genç gibi hayâllere dalmıştım
Ayrı kalıp hasretinle yanmıştım
İçimdeki acı, o sensin işte.

Kerem mi çok yandı ben mi? Bilemem.
Gözümde yaş yok artık silemem
Sevindirmez kader beni gülemem
Sîneme çıracı, o sensin işte.

Yetim kaldım hem öksüzüm bak işte
Akıl mı var dengesizim bak işte
Anlatırken çaresizim bak işte
Behlül'e baştacı, o sensin işte.

Mustafa Zincirkıran

Okula Hoş Geldiniz

1992-1993 öğretim yılı okulun açılış töreni için

Saygı değer misafirler bugüne
Hoş geldiniz hoşnud olduk sizlerle
Sizleri bekleriz okula yine
Hoş geldiniz hoşnud olduk sizlerle.

Bugün on dört eylül okul açıldı
Okul için nice yollar geçildi
Okul bahçesinde güller açıldı
Hoş geldiniz hoşnud olduk sizlerle.

Tâa uzaktan çok yakından gelenler
Şehir merkezinden ya da köyden olanlar
İstikbali bu okulda görenler
Hoş geldiniz hoşnud olduk sizlerle.

Maviler yeşiller sanki sümbüller
Fetholacak öğretmende gönüller
Derste şakıyacak olan bülbüller
Hoş geldiniz hoşnud olduk sizlerle.

Hiç bilenle bilmeyenler birm'olur
İlim Çin'de bile olsa almak zorm'olur
Bir harf öğretene köle olunur
Hoş geldiniz hoşnud olduk sizlerle.

İslâm'ın ışığı kaldırdı cehli
Sevinerek sevdi tüm dünya ehli
Behlül'e de dese o kabir ehli
Hoş gelmişsin hoşnud olduk seninle.

Mustafa Zincirkıran

Öğretmenim

Sevgiyle açan gül gibi
Güle aşık bülbül gibi
Yandın verirken sevgiyi
Küller sizin, öğretmenim.

Bülbülün aşık olduğu.
Onun için kahrolduğu
Yakanızda yer bulduğu
Güller sizin, öğretmenim.

Hoş sobbetle dostluk eken
Onlarda.olamaz diken
Yılanı delikten çeken
Diller sizin, öğretmenim.

Ondan asla olmaz bıkan
Hasreti sîneyi yakan
Burcu burcu vatan kokan
İller sizin, öğretmenim.

Zararlıdır içki tütün
Hatırı var kahve sütün
Doğruluğa giden bütün
Yollar sizin, öğretmenim.

Sizden maharet kazanan
İlim ve fenle bezenen
Bütün ülkeye uzanan
Dallar sizin, öğretmenim.

Hâtıralar bir bir akar.
Hayâliniz her an bakar.
Anber gibi sevgi kokar
Yeller sizin, öğretmenim.

Şiir yazsam dizi dizi
Yine anlatamam sizi
Kucaklayan her an bizi
Kollar sizin, öğretmenim.

Ayrılrsa acı çektiği
Sevgiyle diller döktüğü
Milletin sevgiyle öptüğü
Eller sizin, öğretmenim.

Mustafa Zincirkıran

Rufai Gülü

Sevgisini bir gül gibi
Dağıtıyor buket buket.
Fazlasını isteyince
Buyuruyor haket, hak et.

Meyletmiyor boş sözlere
Işık oluyor gözlere
Tavsiye eder bizlere
Kâlbini pâket, pâk et.

Ömür yetmez âha vâha
Siz de gelin bu dergâha
Meyletmeyin çok dergâha
Muhabbeti teket, tek et.

Abdulkadir'dir pîrimiz
İnşallah yanı yerimiz
Eriyip kalsa derimiz
Gafil olma zikret, zikr et.

Ahmet Rufai de pîrim
Teslim oldu ölüm dirim
Behlül düşün Allah Kerim
Elemleri yoket, yok et.

Mustafa Zincirkıran

Sarmaşık

Bahar oldu, açıldı hep çiçekler
Yeşerdi dalların gördüm, sarmaşık.
Uç veren filizler üste giderler
Günbegün büyümen derd'im, sarmaşık.

Güz gelince yaprakların morlaşır
Sonra kızışır sanki korlaşır
Dökülmeden önce hep sarılaşır
Ona sinirleri gerdim, sarmaşık.

Evden önce sana geldim eğlendim
Beni dinlendirdin sana bağlandım
Dalını kırdılar sanki dağlandım
Sende muhabbete erdim, sarmaşık.

Sevgiyle bakarım hergün dalına
İp döşerim gideceğin yoluna
Sesin çıkmaz yasak mı var diline
Sen vermedin ben sır verdim, sarmaşık.

Sanki ailemde birde sen varsın
Böylece mutluyuz herkesler görsün
Hanıma aldırma kiskana dursun
Ben sana gönlümü verdim, sarmaşık.

İnsanlar gölgende nefeslenirler
Çiçeğinden böcekler beslenirler
Kuşlar konar dalına yaslanırlar
Gölgene sergiyi serdim, sarmaşık.

Ceyhan'lıyım çoktan burdayım burda
Kaç günlük ömrüm kalmış ki şurda
Bedenim yem olur çiyana kurda
Rûhuma yardımcı vird'im, sarmaşık.

Sarmaşığım sana doyum olur mu?
Dostunu kaybeden tekrar bulur mu?
Yeni dosttan eski tadı alır mı?
Bilemedim diye sordum, sarmaşık.

Nasıl bilirsin bahar ve kışları?
Bebeğin mi ki sallarsın kuşları?
Haz mı verir sana kuş gülüşleri?
Her şeyinle bana sır dın, sarmaşık.

Bir sürü teknikle suyu emersin
Besin hazırlayıp depo edersin
Besinine biz ortak edersin
İlmin ne? desem; ne derdin, sarmaşık.

Tohumunda genetiğin saklıdır
Yetecek besinin buna eklidir

Seni Yaratan'ı seven haklıdır
Sevenler içine girdim, sarmaşık.

Seninle bakarım gözüm gibisin
Hep seni söylerim sözüm gibisin
Hemhâl oldum senle özüm gibisin
Sanki kopyalanan ferd'im, sarmaşık.

Sarmaşığım dersem dilim lâl olur
Tohumdaki acı suyun bal olur
Kabul et bedenim sende dal olur
Bak şimdiden göğerdim, sarmaşık.

Her insan bir güzel bulur mu bilmem
Her seven yârini alır mı bilmem
Her güzel sevgili olur mu bilmem
Sevgili güzeldir gördüm, sarmaşık.

Behlül oldum sözüm artık bitmeli
Senden ayrılırken nasıl etmeli
Gözüm doymaz ama burda yetmeli
Atımı denize sürdüm, sarmaşık

Mustafa Zincirkıran

Sırlar

Mesnevî'den öğreniyorum yeni
İnsan hali, yüzünde gizli imiş.
Denemek istersen, örnek al seni
İman, inkâr özünde gizli imiş.

Duyguyu anlatır dinlerken beste
Mevlânâ Mesnevî, Yunus Göldeste
Peygamber'im buyuruyor hadiste
Alim, cahil sözünde gizli imiş.

Bilinir beceri, ilgi Hakk işi
Meslek seçiminde gönül akışı.
Okuduğu bölümüne bakışı
Mezuniyet tez'inde gizli imiş.

Hormon bezde, emirler canda
Salgılanır sevinç ve heyecanda.
Normal değil ise hâl komaz canda
Çoğu değil azında gizli imiş.

Şirine bağlandı Ferhat dağ deldi
Aslı için Kerem yandı kül oldu.
Leyla dedi Mecnun çöllere daldı
Aşk, aşığın sazında gizli imiş.

Alimin ilminin neye yettiği
Kendini nelerle meşgul ettiği.
Okula ne kadar devam ettiği
Tatil ya da izinde gizli imiş.

Sevginin hatrına boyun eğdiği
Gönlündeki başkaları kovduğu.
Sevgilinin nasıl içten sevdiği
Tavrından çok,gözünde gizli imiş.

Topraktan gelmişiz gerekmez lâhit
Nefsine uyanlar tutamaz ahid.
Behlüle de olsa sizlerden şahit
Hâli, kefen bezinde gizli imiş.

Mustafa Zincirkıran

Türk Milletim

Yiğit olur Türk insanı mer'dolur
Bu hasleti düşmanlara der'dolur.
Bâzan nâmı avşar, bâzan kür'dolur
Öğünürüm Türk Milletim seninle.

Korkan kara çaldı senin şanına
Barbar şerci deselerde adına.
Yine de sen koşarsın imdâdına
Öğünürüm Türk Milletim seninle.

Gün oldu Seyhun'da atlar sulandı
Gün oldu Tuna'nın suyu bulandı.
Gün oldu gömleğin kana bulandı
Öğünürüm Türk Milletim seninle.

Saltuk Buğra îman etti Hakk dine
O gün, bu gün hizmet ettin bu dine.
Dinine laf etmek kimin haddine
Öğünürüm Türk Milletim seninle.

Aşığının der'dortağı saz olur
Dillerinde hoyrat, bozlak söz olur.
Şu behlül de ne söylese az olur
Öğünürüm Türk Milletim seninle.

Mustafa Zincirkıran

Ulu ınar

ULU ÇINAR

Bir ulu ınar misâli heybeti
Göz önünde sessiz, fakat boş değil.

İnsanlara gülümseriz,gülümsetiriz onları
Lâtifelerle, ama sözümüz nâhoş değil.

Bu dünyamız gibi ahiretimiz
Aydınlık olsun, ama loş değil.

Üzülür ise, kahroluruz sadece acizlenerek
Ehl-i islâma, bu hoş değil.

Allah'ı severiz, O'nu överiz, sevgimiz ölçüsüz
Ama hiç bir zaman sarhoş değil.

Sarhoşluktan maksat, dengesizliktir
Dengesizlik ise, aşkla bir cüş değil.

Gül severiz, gül koklarız, sembol diye Resul'e
Muhabbettir sevgimiz, asla bir tapış değil.

Behlül'ce düşünüp kâlple görülür
Ama baş gözüyle bir bakış değil.

Mustafa Zincirkıran

Mustafa Zincirkıran

Ya Şeyhim

Sabahın seher vakti
Tut elimden ya şeyhim.
Ders ver imzalat akd'i
Tut elimden ya şeyhim.

Dergâha gelmem için
Gülerek ölmem için
Ebedî gülmem için
Tut elimden ya şeyhim.

Geldim işte kapına
Zimmet eyle tapuna
Muhtacım hûu hapına
Tut elimden ya şeyhim.

Nil emirsiz akamaz
Balık susuz yaşamaz
Derviş nefsi aşamaz
Tut elimden ya şeyhim.

Bülbül âşık güllere
Zikreden gönüllere
Koma beni ellere
Tut elimden ya şeyhim.

Dervişim daha yeni
Yetiştir pişir beni
Ham diye atma beni
Tut elimden ya şeyhim.

Üflenir kamış ney'ler
Kâlp zikreder dil söyler
Behlül yalınız n'eyler
Tut elinden ya şeyhi.

02.12.1992

Mustafa Zincirkıran